

4. měli soudce vyjednavací, když v pozůstalosti účastenství mají dědicové k chování svěřeni, podle §§. 96. a 100. patentu toho, vždy a z úřadu naléhati na to, aby pozůstalost před odevzdáním od soudu byla rozdělena?

Aby se pochybnosti tyto zdvihly, učinil jest nejvyšší a zrušovací soud na základě §. 36 patentu od 7. srpna r. 1850, č. 325. Zák. říšského, tato uzavření:

K ot. 1. Zřízení opatrovníka, nařízené v §. 76. patentu od 28. června r. 1850 pro pozůstalost, kteréž dědic, ač mu byli příkazové dáni, ani nepřijme ani jí neodvrhne, má míti místo jen tehda, když nejsou žádné jiné osoby známy, jimžby v nebyti tohoto dědice buď k celé pozůstalosti a nebo k té části pozůstalosti, ku které by se on nebyl přihlásil, právo dědické příslušelo; neboť jsouli jiní dědicové známi, nemůže se jim vzhledem na předpis §. 75., dle něhož se o zletilého a soběprávného dědice, když mu byla o nápadu dědickém vědomost dána, z úřadu více pečovati nemá, brániti, by vešli v držení té části dědictví, strany kteréž osoba nejbliže povoláná ničeho nečiní, aby se v ni uvázala. Úřad vyjednavací má tedy ovšem právo, vybídnouti veškeré dědice, ježto v pozůstalosti účastenství mají, položic jim k tomu lhůtu přiměřenou (§. 82), aby podali přihlášení své k dědictví, a to s tou výstrahou, že by se pozůstalost, kdyby některý z nich ku stání nařízenému nepřišel a nebo ve lhůtě ustanovené své přihlášení písemně nepodal, bez ohledu na jeho právo, toliko s těmi vyjednávala a těm odevzdala, kteří se za dědice přihlásí. Nenili však kromě toho dědice, kterýž dědictví, ač k tomu byl vybídnut, ani nepřijme ani ho neodvrhne, žádný jiný dědic znám, tehdy se sice podle ustanovení §. 76. má opatrovník pozůstalosti zříditi, zároveň ale se mají podle předpisu §§. 78. a 79. jiní dědicové, byliliby tu jací, vyhledávati a listem provolacím obeslati, aby se vyjednávání pozůstalosti s těmi, ježto se ve lhůtě provolací přihlásí, mohlo předse bráti, a pozůstalost, pakli by se nikdo nepřihlásil, podle ustanovení §. 79. jakožto odumřelá státu mohla odevzdati.

K ot. 2. Na základě závětu nebo smlouvy dědické, kterýmž se patrně nedostává formálnosti zevnitřních, zákonem pod neplatností předepsaných, může se pozůstalost vyjednávatí jen tehda, když ti, jimž by podle zákona právo k pozůstalosti příslušelo, výslovně k tomu přivoli.

K ot. 3. Dovili se soud, že zůstavitel poslední svou vůli pronesl ústně, a jestli tu spis o ní náležitě zdělaný, v němž se vsichni svědkové vlastní rukou podepsali, předse jiti se má, co se týče vyhlášení jí, tak jako při závětu písemném. Kromě tohoto případu má soud veškeré svědky z úřadu obeslati, každého z nich zvláště, nebera ho prozatím pod přísahu (§. 26. patentu často dotčeného),